ורבי יהודה נמי קסבר טומאת מקדש בפנים שבזיונה שלו במשמע כדתניא בתוספתא בתחילת פירקין (דף ג:) דתניא התם ממקדש ראשון למדו שבזיונה שלהן בערב הפסח: **כשופים וכפרדים** - במדולה: **יכול יפל מייב** - כדי שלא יגיע לעזרה בטומאה: **ופלס פיס** - דמון תורה אור למודיעין-דרך רחוקה הוא: **מפני גמלים וקרונות** - והוא היה מביא כבר זכיו כיצד *עליהן: **מייב** - שהיו זה חוטם קיס ט להשמע ולילך יחידי ולשמוע: **קיפח אלפי פרסי פוס פלגם** - היקף היתך החמה בתוך המגל ממזרח למערב: **ופומפא דרקיעא** - עוביו של רקיע: **פדם נמרא** - שיעור אלפי פרסי דעלמא גמרי' הוה מרגיש והיו' דאלפי פרסי: סומכוס דרקיע הוא סבר לה מדעתי' מההיא דשים אלפי פרסי דגמרי': **עוביו של רקיע אמר פפשם ביום** - מהגלה ועד שקיעתה שהרי חדש מהלך שלשים מילין שהוא שלשים פרסי וכדי שמשה מילין הוי אחד משמה בשלשים מילין למחר שומכא דרקיעא אלפא פרסי: חדא גמרא וחדא סברא, סבר לה כי הא *דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן כמה מהלך אדם בינוני ביום י"ב פרסאות, מעלות השחר ועד הנץ החמה: ה' מילין, משקיעת החמה עד צאת הכוכבים: חמשה מילין, נמצא עובין של רקיע אחד ששה ביום, מתיבי רבי יהודה אומר עוביו של רקיע: אחד מעשרה ביום תרע כמה מהלך אדם בינוני ביום עשר פרסאות, ומעלות השחר עד הנץ החמה: ארבעת מילין, משקיעת החמה עד צאת הכוכבים: ארבעת מילין, נמצאת עוביו של רקיע אחד מעשרה ביום תיובתא דרבא תיובתא דעולא, תיובתא לימא תיובתא דר' יוחנן? אמר לך אנא ביממא הוא דאמרי ורבנן הוא דקא מטו דקא חשבן דקדמא וחשוכא לימא תיובתא דרבי תנינא? לא *ויאיצו שאני, ת"ש *מצרים הי' ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה, ומצרים-אחד ששים בכוש, וכוש-אחד ששים בעולם, ועולם-אחד ששים בגן, וגן-אחד ששים בעדן, ועדן-אחד ששים בגיהנם, נמצא כל העולם כולו ככיסוי קדירה לגיהנם תיובתא, תא שמע דתנא דבי אליהו רבי נתן אומר (ח) *כל הישוב כולו תחת כוכב אחד יושב חדש שהרי אדם נותן עינו בכוכב אחד הולך למזרח עומד כנגדו לארבע רוחות העולם עומד כנגדו מכלל דכל הישוב כולו תחת כוכב אחד יושב תיובתא, ת"ש *עגלה בציפון ועקרב בדרום וכל הישוב כולו אינו יושב אלא בין עגלה לעקרב, וכל הישוב כולו אינו הוה אלא שעה אחת ביום: שאין חמה נכנסת לישוב אלא שעה אחת ביום תדע שבחמש חמה במזרח ובשבע חמה במערב, חצי שש וחצי שבע, חמה עומדת בראש כל אדם תיובתא, ת"ש *ר' יוחנן בן זכאי מה תשובה השיבתו בת קול לאותו רשע בשעה שאמר *אֶעֱלֶה עַל בָּמֳתֵי עָב אֲדַמֶּה לְעֶלְיוֹן, יצתה בת קול ואמרה לו רשע בן רשע בן

מתניתין - **כיצד מזין** - כיצד מזין שני מזין ביום השלישי ושביעי: **ומה בין טמא מת לטמא שרץ** - שטמא מת מטמא באהל ובמגע ובמשא ושרץ אינו מטמא אלא במגע ובמשא: **ומה בין זה לזה** - שזה מטהר בשלישי ושביעי וזה מטהר בשלישי לבד: **ומה בין טבול יום לטמא שבעה** - שטבול יום מותר באכילת חולין ובתרומה ובמעשר שני ובקדשים ובמחנה לויה ובמחנה שכינה ובהר הבית ואינו צריך אלא הערב שמש וטמא שבעה אסור בכל אלו עד שיביא קרבנו: **ומה בין טמא שבעה לטמא מת** - שטמא שבעה מותר בתרומה ובקדשים ובמחנה לויה ובמחנה שכינה ובהר הבית ואסור בחולין ובמעשר שני ובמחנה לוים ובעזרה עד שיביא קרבנו: **ומה בין טמא מת לזב וזבה ומצורע** - שטמא מת מטמא בבית הסתרים ובמקדש ובקדשים ובמחנה לויה ובמחנה שכינה ובהר הבית ואינו מטמא בכלי חרס ואינו מטמא מגבי משכב ומושב ואינו מטמא בכלי חרס ואינו מטמא מגבי משכב ומושב ואינו מטמא בכלי חרס ואינו מטמא מגבי משכב ומושב: **ומה בין זב וזבה ומצורע לנדה** - שזב וזבה ומצורע מטמאין משכב ומושב בזיבה ובטהרה ונדה אינה מטמאה משכב ומושב אלא בזיבה: **ומה בין נדה לזקוקה ליבום** - שנדה מטמאה בביאה אחת ואינה מטמאה בשניה ושלישית וזקוקה ליבום מטמאה בכולן: **ומה בין זקוקה ליבום ליולדת** - שזקוקה ליבום מטמאה בכל מקום ויולדת אינה מטמאה בבית הסתרים ובמקדש ובקדשים ובמחנה לויה ובמחנה שכינה ובהר הבית: **ומה בין יולדת לנדה** - שיולדת מטמאה בכתם ונדה אינה מטמאה אלא בוסת: **ומה בין נדה לנדה** - שנדה שראתה כתם ואחר כך ראתה וסת מטמאה בכתם ואינה מטמאה בוסת ונדה שראתה וסת ואחר כך ראתה כתם מטמאה בוסת ואינה מטמאה בכתם: **ומה בין נדה לשכבת זרע** - שנדה מטמאה בבית הסתרים ובמקדש ובקדשים ובמחנה לויה ובמחנה שכינה ובהר הבית ושכבת זרע אינה מטמאה בבית הסתרים ובמקדש ובקדשים ובמחנה לויה ובמחנה שכינה ובהר הבית: **ומה בין שכבת זרע לקרי** - שקרי מטמא בבית הסתרים ובמקדש ובקדשים ובמחנה לויה ובמחנה שכינה ובהר הבית ושכבת זרע אינה מטמאה בבית הסתרים ובמקדש ובקדשים ובמחנה לויה ובמחנה שכינה ובהר הבית: **ומה בין קרי לקרי** - שקרי שראה כתם ואחר כך ראה וסת מטמא בכתם ואינו מטמא בוסת וקרי שראה וסת ואחר כך ראה כתם מטמא בוסת ואינו מטמא בכתם: **ומה בין זה לזה** - שזה מטמא בכתם ובוסת וזה מטמא בכתם ואינו מטמא בוסת: **ומה בין זב לזב** - שזב שראה שתי זיבות ביום אחד מטמא בשלישי ושביעי וזב שראה שלש זיבות ביום אחד מטמא בשלישי לבד: **ומה בין זב לזבה** - שזב מונה לעצמו ומביא קרבנו לעצמו וזבה מונה לעצמה ומביאה קרבנה לעצמה: **ומה בין זב וזבה לבועל** - שזב וזבה מטמאין משכב ומושב ובועל אינו מטמא משכב ומושב: **ומה בין בועל לבועל** - שבועל שראה שתי זיבות ביום אחד מטמא בשלישי ושביעי ובועל שראה שלש זיבות ביום אחד מטמא בשלישי לבד: **ומה בין בועל לבועלת** - שבועל מונה לעצמו ומביא קרבנו לעצמו ובועלת מונה לעצמה ומביאה קרבנה לעצמה: **ומה בין בועלת לבועלת** - שבועלת שראתה שתי זיבות ביום אחד מטמאה בשלישי ושביעי ובועלת שראתה שלש זיבות ביום אחד מטמאה בשלישי לבד: **ומה בין בועלת לבועל** - שבועלת מטמאה משכב ומושב ובועל אינו מטמא משכב ומושב: **ומה בין בועל לבועלת** - שבועל מטמא בבית הסתרים ובמקדש ובקדשים ובמחנה לויה ובמחנה שכינה ובהר הבית ובועלת אינה מטמאה בבית הסתרים ובמקדש ובקדשים ובמחנה לויה ובמחנה שכינה ובהר הבית: **ומה בין בועלת לבועלת** - שבועלת שראתה כתם ואחר כך ראתה וסת מטמאה בכתם ואינה מטמאה בוסת ובועלת שראתה וסת ואחר כך ראתה כתם מטמאה בוסת ואינה מטמאה